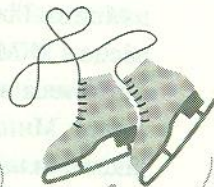

Анастейша

— Ще раз, Анастейшо!

Якщо я знову почую слова «ще раз» і «Анастейша» разом в одному реченні, це може стати останньою краплиною, що врешті доведе мене до сказу.

Я почувалася на межі, відколи прокинулася вранці з похміллям, посланим мені прямісінько з безодень пекла, тож останнє, чого я зараз потребувала, — це ще більше знущань від тренерки Обрі Брейді.

Я зосереджуюся на придушенні свого роздратування, зрештою, як і щоразу, коли вона на тренуванні ставить собі за мету довести мене до краю моїх можливостей. Але з раціонального погляду саме завдяки відданості справі вона й стала такою успішною тренеркою, тому я дозволяю собі лише уявно жбурляти в неї свої ковзани.

— Ти незібрана, Стес! — горлає Брейді, коли ми пролітаємо повз неї. — Незібрані дівчата не здобувають медалей!

Що я там казала про те, що не кидатиму в неї ковзанів?

— Нумо, Анастейшо. Цього разу доклади бодай трохи зусиль, — хихоче Аарон, показуючи мені язика, і я кидаю на нього холодний лютий погляд.

Аарон Карлайл — найкращий фігурист, якого може виставити Університет Каліфорнії, що розташовується в Мейпл-Гіллз. Так склалося, що мені запропонували місце в УКМГ, а моєму партнеру — ні. На щастя, Аарон опинився в такому самому становищі, тож ми стали в пару. Минав третій рік нашого катання разом і третій рік, коли нам надирають зад.

Я маю теорію, що Обрі — радянська шпигунка. У мене немає жодних доказів і ця теорія погано опрацьована. Насправді, вона зовсім сира. Але іноді, коли вона кричить мені, щоб я випрямила спину або підняла підборіддя, то, присягаюсь, у неї прослизає легкий російський акцент.

Що дивно для жінки з Філіпсбурга, Монтана.

Товариш Брейді була суперзіркою фігурного катання за часів свого розквіту. Вона досі рухається витончено, контрольовано і так граційно, що важко повірити, що вона може волати так голосно, як оце зараз.

Її сивувате волосся повсякчас затягнуте в тугий пучок на потилиці, який підкреслює її високі вилиці. А ще вона завжди щільно закутана у свою фірмову чорну шубу зі штучного хутра, в якому, як жартує Аарон, ховає всі свої таємниці.

Ходять чутки, що вона мала їхати на Олімпіаду зі своїм партнером Ваєтом. Однак вони з Обрі зачасто практикували підтримки, тож невдовзі вона замість золотої медалі тримала на руках немовля.

І всі ці двадцять п'ять років, відколи тренує інших, вона постійно не в гуморі.

Мелодія *Clair de lune* затихає. Ми з Аароном закінчуємо наш прокат ніс до носа, наші груди здіймаються, доторкаючись одні до одних, коли ми намагаємося

перевести дух. Нарешті ми чуємо один плеск у долоні, відштовхуємось одне від одного та їдемо назустріч тому, що, безсумнівно, стане додатковою причиною мого головного болю.

Я ще не зупинилась, а вона вже буравила мене своїми зіщуленими зеленими очима.

— Коли ти відпрацюєш приземлення після лутца? Якщо не збираєшся робити цей стрибок, його треба забрати з вашої довільної програми.

Крім Брейді, успішне виконання четверного лутца так, щоб не приземлитися після нього на дупу, — для мене наразі справжнісіньке прокляття. Одному богу відомо, скільки я тренувалася, та в мене ніяк не виходить добити цей елемент. Аарону він дається бездоганно, і саме тому я вмовила хореографа додати стрибок до нашої програми.

Погана річ — гордість. І неймовірно дурна, коли йдеться про фігурне катання, бо внаслідок ваших помилок вашу голову спіткає твердий лід. Та я краще вгачуюся нею в кригу, ніж щоразу бачитиму роздратований і удавано-розчарований вираз обличчя Аарона, коли нам пропонують забрати лутц із програми.

— Скоро все буде, тренерко, — кажу я з надзвичайно фальшивим ентузіазмом. — Він уже майже виходить. Ще неідеально, але я тренуватимуся далі.

Усього дрібка брехні. Я справді вже майже виконую цей елемент. Та про деяку деталь промовчала. Четверний лутц мені майже вдається поза ковзанкою, коли до мене прикріплене обладнання, яке допомагає приземлити стрибок.

— Невдовзі вона все зробить, — бреше Аарон, обнімаючи мене за плечі. — Ще трохи — і все буде.

Приємно, що він на моєму боці й ми виступаємо єдиним фронтом перед КДБ Обрі. Але в розмовах наодинці він каже, що єдиний спосіб успішно виконати елемент, який мені залишається, — це почати вживати допінг і збудувати машину часу, щоб повернути своє тіло в допубертатний період.

Брейді щось нечутно бурмоче й легковажно відмахується від нас.

— Побачимося тут завтра, і було б пречудово, якби ви обоє не мали похмілля. А ще я певна, що поїдання фастфуду з «Кенні» перед тренуванням жодного з вас не приведе до олімпійської збірної. Зрозуміло?

Лайно.

— Так, тренерко, — відповідаємо ми в унісон.

Я нарешті виходжу із жіночої роздягальні. Аарон тим часом витріщається у свій телефон, чекаючи на мене в холі.

— Трясця, я ж казала тобі, що вона зрозуміє. — Я стогну й замахаюся на нього сумкою, підійшовши достатньо близько, щоб влучити нею йому в живіт. — Я ж навіть нічого звідти не їла!

Він бурчить, отримавши удар, викидає сумку з моїх рук і закидає її собі через плече.

— У цієї жінки нюх, як у мисливської собаки.

Як воно й буває з більшістю речей у житті, кататися на ковзанах набагато легше, коли ти чоловік, бо ж ніхто не піднімає тебе й не запускає через усю кімнату двічі на день.

На першому курсі, харчуючись фастфудом, як і всі, я поглядшала на сім кілограмів. Насправді трохи менше, проте Аарон зауважив, що я стаю заважкою для підтримок, тож відтоді я не набрала жодного грама.

Я намагаюся свято дотримуватися свого плану харчування, подекуди завіюючись на вечірки, щоб зберегти свою свідомість ясною. Вчора випала якраз чудова нагода розслабитися — двадцять перший день народження моєї найкращої подруги, — дарма що це означало на ранок постати перед Брейді з похміллям.

Ми залазимо в новісінький *G-Wagen* Аарона, подарований його блудливим, але заможним батьком через відчуття провини, і вирушаємо додому. Наприкінці першого курсу ми з моїм партнером вирішили, що було б круто жити разом із моєю найкращою подругою Лолою. Наші графіки схожі, а наше життя обертається навколо фігурного катання, тож у цьому був сенс.

Аарон повертає на Мейпл-авеню й дивиться на мене, як я нишпорю в сумочці, шукаючи своє найцінніше майно.

— Що, згідно з планером, робитимеш сьогодні ввечері?

Я закочую очі, ігноруючи його насмішкуватий тон.

— Матиму перепихон.

— Фу, — каже він і кривиться, від чого зморщується кінчик його носа. — Планування свого сну і харчування — це вже й так доволі кепська річ, але навіщо тобі планувати ще й секс?

Про сон і харчування він не іронізує зовсім. Кожна хвилина мого життя ретельно розпланована за моїм надійним планером, який мої друзі вважають однаково забавним і сміховинним. Не сказала б, що я схиблена на контролі, але я та жінка, яка потребує чіткого контролю.

Тут є *певна* різниця.

Я знизую плечима, стримуючи потяг зауважити, що мені таки щось та й перепадає, чого не скажеш про нього.

— Раян — зайнятий хлопець, а я — зайнята дівчина. Мені хочеться бачитись із ним якомога більше, перш ніж почнеться баскетбольний сезон.

Раян Ротвелл — це сто дев'яносто сім сантиметрів чистої спортивної досконалості. Розігруючий захисник² УКМГ і капітан команди, він так само серйозно ставиться до свого виду спорту, як я до свого, отже, ми маємо ідеальну ситуацію без жодних взаємних вимог. Додаткова перевага Рая — він надзвичайно милий хлопець, тож завдяки нашій взаємовигідній домовленості ми стали чудовими друзями.

— Не можу повірити, що ти й досі з ним трахаєшся. Він же вдвічі більший за тебе, як він тебе ще досі не розчавив? Ні, стривай. Я не хочу цього знати.

— Я знаю, що він величезний, — хіхікаю я й щипаю Аарона за щоки, допоки він мене не відштовхує. — В тому й уся суть.

Багато людей вважає, що ми з цим хлопцем більш ніж партнери, але ми радше як брат і сестра. І річ не у вроді, просто ми ніколи не розглядали одне одного в плані романтики.

Аарон набагато вищий за мене й худорлявий. Своїм скульптурним м'язистим тілом скидається на танцюриста. Його чорне волосся коротко підстрижене, а небесно-блакитні очі обрамлені неймовірно темними віями, які сильно контрастують із блідою шкірою. Тож я тихенько заздрю й підозрюю, що він підводить їх тушшю.

— Формально я забагато знаю про твоє статеве життя, Анастейшо.

² Розігруючий захисник, або плеймейкер — це так званий креативний гравець у нападі, який розвиває атаку команди, контролюючи м'яч і розташування гравців на правильних позиціях у відповідний час.

Аарон ніяк не визначиться, до вподоби йому Раян чи ні. Іноді він добре ставиться до нього, і Раян бачить того Аарона, якого я знаю, — хлопця, з яким весело. Та решту часу він поводить так, що спонукає думати, ніби він особисто зруйнував Аарону життя абощо. Він може бути таким різким і грубим, що від цього стає ніяково. І я не можу передбачити таку його поведінку, та Раян відмахується й каже мені не не перейматися цим.

— Обіцяю не говорити про це, доки не дістанемося додому, якщо пообіцяєш пізніше підкинути мене до Раяна.

Приблизно хвилину він розмірковує.

— Гаразд, домовилися.

Лола піднімає погляд від салату, який агресивно штрикає виделкою, і вибухає гнівом:

— От просто скажіть мені, кому відсмоктує Олівія Ебботт, що їй дістаються головні ролі третій рік поспіль?

Я рефлексивно смикаюся від її різких слів, хоча й знаю, що вона це несерйозно. Ще вранці вона почувалася хворобливо після величезної кількості алкоголю, випитого вчора на її вечірці, а тому сьогодні випав не найкращий день, аби дізнатися, що вона не отримала бажаної ролі.

Упродовж останніх двох років я передивилася всі шоу, і ми з Ло однаково добре знаємо, що Олівія — надзвичайно здібна акторка.

— Хіба вона не може просто бути дуже талановитою? І необов'язково смоктати чийсь член.

— Анастейшо, будь ласка, дозволь п'ять хвилин побити дріб'язковою і вдати, що мені невідомо, що вона обдарованіша за мене?